

det andet Thing, hvorved „den tredje Dag“ blev forandret til „den tredje eller fjerde Dag“, blev saavidt, jeg veed foretaget af særlige Hensyn til, at den ene Dag kunde være en Søndag eller Helligdag; men der ligger naturligvis ikke sto Bægt paa dette Punkt. — Hvad Forslaget under Nr. 18 angaar, da har jeg vel G og Andet at indvende imod sammes Begrundelse, men ikke mod selve Udvalgets Forslag. Dette var oprindeligt netop affattet saaledes, som Tilfældet var, for Intet at foregribe. Netop fordi man forudsaa, at der kunde være Spørgsmaal om nye Lovgivningsregler med Hensyn til Formen for retslige Kundgjørelser, ansaa jeg det ikke for hensigtsmæssigt nu at give den nuværende Tingenes Tilstand en udtrykkelig ny legal Bekræftelse; paa den anden Side ansaa jeg det ikke heller for hensigtsmæssigt i det nærværende Lovforslag, som blot handler om denne ene Art af retslige Kundgjørelser, at opstille nye Regler; begge Synspunkter fyldestgjordes ved at bestemme, hvad der er foreslaaget i Lovforslaget, som det blev forelagt, nemlig at Sagen skulde ordnes ved kongelig Anordning. Man har maasse frygtet for, at der deri kunde ligge et Duffe om paa en ganske særlig Maade at fastholde den nuværende Tilstand eller den Hensigt, ikke at ville lempe sig efter de senere Regler, som kunde blive indførte, men dette har aldeles ikke været Tilfældet; det er netop stet for ikke at give den nuværende Tingenes Tilstand en ny legal Bekræftelse. Smidertid har jeg ikke Noget imod Udvalgets Forslag, men jeg skulde dog mene, at der til 3die Behandling bør tilføies „i Almindelighed“ eller et andet saadant lille Ord, thi Beskjendtgjørelser i disse Konkurstilfælde ere jo og Skifteretsbeskjendtgjørelser, og det er da lidt underligt at sige, at Konkursbeskjendtgjørelser skulde finde Sted „i de for Skiftebeskjendtgjørelser bestemte Aviser“. Man bevæger sig der paa en Maade i en Cirkel, naar man ikke siger, at disse enkelte Arter af Skiftebeskjendtgjørelser skulde finde Sted paa den Maade som „i Almindelighed“ er foreskrevet for Skiftebeskjendtgjørelser. Hensigten er jo ikke netop at holde sig til de nuværende Regler, men til de Regler, som til enhver Tid maatte gjælde. Dette forudsætter

jeg er Meningene. — Forslaget under Nr. 19 anser jeg for en simpel Rettelse af en Trykfeil. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 20, som opstiller strengere Fordringer med Hensyn til, hvem der kan være midlertidig Bestyrer, fæster jeg mig naturligvis kun ved den ene Betingelse, at den Paagjældende ikke maa staa i Tjenesteforhold til Skifteretten, og jeg vil da sige, at denne Bestemmelse maasse ogsaa hører til dem, som kunne fremkalde nogen Betænkethed i Landsthinget. Spørgsmaalet er jo ikke nyt; det har været omhandlet baade i Processkommissionen og i Landsthingets Udvalg, om man skulde opstille den Fordring, at den midlertidige Bestyrer ikke maatte staa i Tjenesteforhold til Skifteretten. Jeg ser mit Be. kommende skal, det almindelige Synspunkt tro, som jeg udtalte i Begyndelsen af dette mit Foredrag, ikke gjøre nogen Indvending herimod, thi jeg erkender, at der med Hensyn til den midlertidige Bestyrer kan siges Meget for at opstille den Regel, at den Paagjældende ikke maa staa i Tjenesteforhold til Skifteretten eller et enkelt af dens Medlemmer, men jeg haaber da saa meget mere, at Thinget vil blive staaende derved og ikke vedtage Forslaget under Nr. 30, som jeg strax skal komme til. — Ved Forslaget under Nr. 21 til § 58 skal jeg blot henstille en lille Bemærkning angaaende Redaktionen. Naar det nemlig hedder: „i det ifølge § 52 Citra a berammede Møde“, saa pleier man jo egentlig kun at bruge denne Henvisning til et Bogstav, naar den hele Paragraf deler sig i a, b, osv., men her, hvor det kun er et enkelt Stykke, som deles ved a og b., tror jeg ikke, at det er ganske noagtigt ikke at nævne Stykket. Forslaget under Nr. 23 til § 66 anser jeg for en Redaktionsændring. Det Samme gjælder om Forslagene under Nr. 24 og 25. Forslaget under Nr. 26 har jeg ikke Noget at indvende imod og heller ikke mod Forslagene under Nr. 27 og 28. Eigesaa lidt skal jeg gjøre nogen Indvending mod Forslaget under Nr. 29. — Vi staa altsaa nu ved Wndringsforslaget under Nr. 30. Sagen er fra begge Sider baade fra det ærede Mindretals og fra den ærede Ordførers Side saa tilstrækkeligt oplyst, at jeg blot skal drage det ærede Thing til Minde, at der her alene er